

Hej Bo,

jag är inte så hemskt intresserad av att allt jag skriver i korrespondens kommer hamna på din blogg. Jag kommer därför bara ge ett kort svar angående hur du sammanfattar min artikel.

Det verkar som att du vill presentera argumentet i artikeln genom en relativismslins. Detta är felaktigt. Det jag skriver är paradox, det är inte samma sak som att söka efter "en stabil medelposition" eller "det finns inga rätt eller fel". Tyvärr har Selander ett ganska binärt tänkande som gör att han placerar folk i antingen det onda lägret eller det goda - han är inte mottaglig för mer komplexa resonemang.

Så vad är då poängen i artikeln? Jo, just detta: att abort är fel, men samtidigt så är det helt sant att kyrkan ofta misslyckats med att ta in kvinnans utsatta roll samhälleligt och biologiskt i barnafödandet. Det innebär att vägen framåt om man är för "liv i överflöd" måste ha sin grund i en "mer empatisk blick och mer av ett gräsrotsbyggande tillsammans för det goda livet, för livets kultur. Det kommer innebära tålamod, omsorg och, ja, empati utan att göra avkall på sin övertygelse. Det är bara så som paradoxen kan hållbar göras." Det vill säga hur kan man arbeta för att skapa en livets kultur på bred front tillsammans med feminister, vanliga kvinnor och arbetande folk och immigranter med en empatisk inställning - det är först då "pro-life" blir trovärdigt. Det är också ofta detta katolska sociallära försöker göra när den är som bäst.

Problemet med Kristna Värdepartiet är just deras nakna liv. Deras politik handlar ofta kring ett upprätthållande av biologiskt liv snarare än att handla om "liv i överflöd" eller en livets kultur. Det är en politik som handlar om repression och att dela in folk i onda (muslimer och feminister) mot goda (KvP). Det kommer aldrig kunna bygga det livets kultur som verkligen behövs.

Allt gott

Anton